

Muž na kraji noci

Jablkoň

Přicházíš pozdě a možná ještě později
u brány do ticha křik myšlenek se tlačí
barevní motýli mých představ i nadějí
se koupou v prvním jarním pláči

Muž na kraji noci
sedí, usmívá se
a můj genius loci
bezradně bloudí časem

Z hloubi Země vychází slabé volání o pomoc
s tebou, bez tebe se cítím sama
zatímco hodiny pomalu měří noc
topím tvé obrazy ve studni pod řasama

Muž na kraji noci
sedí, usmívá se
a můj genius loci
bezradně bloudí časem

Našeptávač měsíc najednou nemá co říct
tma se vlní v bocích
z tebe už nezbývá nic

Zapoměl's na mě, jako se zapomíná na minulé životy
vzduch se dál vlní máváním ptačích křídel
přestávám vnímat tikání samoty
a padám nahoru bez zábran a bez stavidel

Muž na kraji noci
sedí, usmívá se
a můj genius loci
bezradně bloudí časem